

Tizenöt év a francia idegenlégióban, tele nehézségekkel, örömökkal, kemény, testet és lelket próbáló dolgokkal – habár **András Imre** csak másfél órát beszélt (közben pedig képeket vetített egykori élményeiről), meggyőződésem, hogy sokan úgy távoztak, hogy egész este tudták volna hallgatni.

A *Vulticulus Földrajzi Társaság* szervezésében ez volt a 69. előadás az *Országjárók, világjárók* sorozatban – Imre

rövid történelmi bevezetőt is tartott a francia idegenlégióról, említve az 1831-es megalapítást, a mexikói háborút, illetve Rejtő Jenőt is, akinek a könyveiből a harmincas években rajzolódott ki egy bizonyos kép a magyarokban a légióról.

Szakaszvezetőből „nyugdíjas”

A székelyudvarhelyi fiatalember 1994-ben, huszonévesen rukkolt be a francia idegenlégióba. Korábban idehaza sportoló volt, a rendszerváltást sorkatonaként élte át. A légióban megfelelt a fizikai és pszichikai követelményeknek, évről évre fejlesztette magát – eredetileg ejtőernyős volt, a szolgálat vége fele pedig kiképzőtiszt, szakaszvezető lett.

Mint mondta, őt fiatalemberként a kalandvágy vitte Franciaországba jelentkezni – már az első órák, napok is nagyon érdekesek voltak a laikus ember számára.

András Imi előadásában elhangzott, hogy megjárta többek között Boszniát, Csádot, Gabont, Kongót, Közép-Afrikát, Ugandát, Dzsibutit és más országokat is, nemcsak katonaként, hanem kiképzőtisztként is – többek között az ugandai hadseregnek tartott közelharc-kiképzést.

Manapság – mint viccesen megjegyezte – „nyugdíjasként” éli életét Székelyudvarhelyen, szülővárosában. Az előadás alatt végig látható volt egykori díszegyenruhája, kitüntetései és emlékérméi, illetve a légiós katonák fő ismertetőjele, a jellegzetes fehér keménykalap, a kepi.

Egyenlőtlen a küzdelem az afrikaiakkal

Az előadás nagyon interaktív volt – Imi már az elején leszögezte, hogy bárki bátran közbekérdezhet, s ez így is lett. Változatos, érdekes kérdésekre válaszolt. Megtudtuk például, hogy ha az ezredet olyan országban vetik be, ahonnan van tagja a csapatnak, az illető visszautasíthatja a bevetést. Nagyon szigorú kiképzéseken, felkészítőkön, vizsgákon vesznek részt a légiósok, kőkemény, filmbeillő katonaéletük van.

Boszniában volt a legnehezebb

A legélesebb helyzet Boszniában volt, az 1995. novemberi dayton-i békeegyezményt követően (a polgárháborút követően akkor egyeztek meg Bosznia-Hercegovina felosztásáról) – az a hadtest, aminek Imre tagja volt, tulajdonképpen békefenntartóként szolgált Sarajevó környékén. Az ottani ellenfelek fegyverzetben és felkészültségben is vetekedtek a légiosokkal.

szöveg